

տուղար եւ կ'ընդօրինակէ բազմաթիւ ձեռագիրներ, որոնք են, 1⁰— Աւեստրան մը, որուն յիշատակարանն է հետեւեալը. «Ս. Աւետարանս աւարտ եղև ի դառն և վշտաշատ ժամանակիս, ձեռամբ յոգնամեղ Յովհան սուտ եւ խարերայ Սիդանցոյ... ի Ս. Քաղաքս Երուսաղէմ, ընդ հովանեաւ Ս. Յակոբայ Տեառնեղբար Աթոռոյս, և Ս. Յակոբայ զլիստանս որդւոյն Զեբեթեայ, ի հայր. Ս. Աթոռոյն տէր Գրիգոր արհուն. ի թուականիս հայոց ՌՀԶ (=1627)... յիշեցէք զՅօհան Հիզանցին և զԺնոզսն իմ զտէր Յովհաննէսն և զԱհլին... և զտէր Մարտիրոս թղթիս կոկոզն.»։ Այս ձեռագիրին մէկ յիշատակագրութենէն կը հասկցուի որ՝ Մարկոս Եպս. Նիկոմիդացւոց 1687ին սոյն գրչագիրն կը նուիրէ Նիկոմիդիոյ Ս. Աստուածածին եկեղեցիին (Anarbas. 1905 էջ 732—33)։ 2⁰ — Շարակիս ՌԶ (= 1631), ուր գրած է հետեւեալ յիշատակարանը. «Եւարդ գրեցաւ եղանակաւոր տառս, և Ածաբան, կտակս և խնկալի տուփս, և ծաղկաւէտ բուրաստանս. և պտղալի դըրախտս. եւ քաղցրաճաշակ հոգեղէն կերակուրս որ կոչի Շարակնոց. ի լաւ և յընտիր աւրինակէ. որ է խղիկ կոչեցեալ, ձեռամբ բազմամեղ և անխմաստ գրչի Յովհան Հիզանցոյ. գըրեցաւ ի Ս. Քաղաքս ԵՃմ. ի դուռն Ս. Յակոբայ զլիստանս, ի թվ. ՌԶ (1631) ի յառաջնորդութեան Ս. Աթոռոյս Տէր Գրիգոր հայրապետին։ Արդ ցանկացաւդ եղեալ սմա մահտեսի կիրակոս երէց՝ որ ստացաւ զցանկալի բուրաստանս յիշատակ հոգւոյ իւրոյ՝ ծնաւդացն՝ Միքայէլին և Ալթընին, և եղբարցն և ամ. արեանառու մերձաւորացն կենդանեացն և ննջեցելոցն. դարձեալ յիշեսջիք զուսուցանողն իմ զՄինաս սրբամնունդն կրաւնաւորն որ բազում աշխատանք ունի ի վերայ իմ ի յուսուցանելն զիս՝ որոց թողդէ Քս. զյանցանս իւր ամէն։...» (Tisserant Թ. ԸԾ. էջ 179—170)։ 3⁰ — Աւեստրան մը. ՌԶ (=1631) Թուին, որուն ստացողն է Տօնապետ կամ Տօնիկ, Ս. Յակոբի քարղւնսը (ՄԶ. Թ. 1945)։ 3⁰ — Հաւաքածոյ մը, 1632ին և Քաղուածոյ Մասքիի Աւեստրանիս, 1633ին Բեթղեհէմի մէջ ընդօրինակուած. նոյն ձեռագիրը կը պարունակէ Գրիգոր Պարոնտէր պտըրքի. գործունէութեան յիշատակարանը։ Նոյն թուականին դարձեալ կ'ընդօրինակէ Քաղուածոյ Մասքոս Աւեստրանիս ուրիշ մէկ օրինակը «ի Ս. Քաղաքս Երուսաղէմ ի դուռն Ս. Յակոբայ